

איתן הסבע הראשון, הראשי, השולט בתודעתי מימי הילדות,
היה הים. ריחו, משביו המלוחים, הגיעו לרבעים המרוחקים
ממנו ביותר, אך אנו מעולם לא היינו רחוקים ממנו באמת.
ים רוגע, חלק, שקוף, בהיר-בהיר, ים כחול שעל גליו הלבנים
בגיל צעיר מאוד טבלנו בו, למדנו להכיר ולאהוב את חומו, את החול

(A)

أولى قوى الطبيعة الرئيسية التي خالجت شعوري منذ الطفولة
كان البحر ، سذاه ، هواؤه الملحي الذي كان يصل الى أحياء بعيدة عنه
للغاية ، ولكننا لم نكن بعيدين عنه في الحقيقة .. بحر هاديء أبيض ،
شفاف ، صاف ، للغاية ، بحر أزرق ينعكس على موجه الأبيض ضوء
الشمس بقوة .. وفي سن صغيرة جدا سبحنا فيه ، وتعلمنا أن نعرف
ونحب شواطئه ورماله .

וען חדיקת אנطוניאדס פי האסקדרית תקול :

אילנותיו גבוהים לאיך שיעור. דשאיו המטופחים לא נועדו
לשחק ולהתגלגל עליהם. עם זאת זוכרת אני גבעה אחת —
ודאי מלאכותית — עוטה דשא. בראשה התנוסס פסל שיש לבן,
מאוחס ססלים שאיכלסו את כל הגן. היטב זכור לי גילגול
מלמעלה עד למטה, וריח הדשא המשפר. נדמה לי שכבר אז
הכרתי את כל השיחים וסוגי הדשא בשמותיהם. איני יודעת אם
מאז ועד היום ראיתי גנים שבהם לא התגלגל אף עלה אחד
כמוש. — אין ספק שידיים למכביר עמדו לרשות חטיפוח חזה (א)
שאיז לו זמ.